

Sygn. akt XVII AmE 303/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz

Protokolant sądowy: protokolant sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w R.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowani:

1. G. P.

2. (...) S.A. z siedzibą w L.

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 30 czerwca 2017 r. nr (...)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w R. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. zasądza od (...) SA. z siedzibą w L. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 303/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 30 czerwca 2017 r. nr (...) stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości Pani G. P. (Odbiorca, Zainteresowany 1) zlokalizowanej w miejscowości (...) ((...)-(...) W.), na zlecenie przedsiębiorstwa działającego pod firmą (...) S.A. z siedzibą w R. (Sprzedawca, powód) przez przedsiębiorstwo działające pod firmą (...) S.A. z siedzibą w L. (Zainteresowany 2) było nieuzasadnione.

(...) S.A. w R. w złożonym odwołaniu zaskarżył powyższą decyzję Prezesa URE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, w tym w szczególności naruszenie art.6b ust.3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 z późn. zm. dalej: Pe) w zw. z art. 8 ust.1 Pe oraz 61 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i wydanie decyzji stwierdzającej, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości (...), na zlecenie powoda przez przedsiębiorstwo działające pod firmą (...) S.A. z siedzibą w L. było nieuzasadnione;
2. naruszenie art.42, art. 43 oraz art.77§1 w zw. z art.7 k.p.a. poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy oraz błędne przyjęcie, że powód nie dokonał prawidłowego powiadomienia zainteresowanego 1 o planowanym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, kierując zawiadomienie na adres zamieszkania zainteresowanego 1.

Na podstawie podniesionych zarzutów powód wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości (...) ((...)-(...) W.), na zlecenie powoda przez przedsiębiorstwo działające pod firmą (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L., było uzasadnione,
- 2) zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Zdaniem powoda Prezes URE błędnie przyjął, iż Odbiorca G. P. poinformowała (...) S.A. w R. o zmianie adresu zamieszkania poprzez złożenie powodowi „Oświadczenia o zmianie danych klienta” z dnia 3 lutego 2015 r. Powód wskazał, że pismem z dnia 19 stycznia 2015 r. przesłał Odbiorcy przedmiotowy dokument ze szczegółowymi wyjaśnieniami dotyczącymi aktualnego adresu korespondencyjnego, adresu zamieszkania i sposobu zmiany tego adresu oraz rodzaju przesyłek przesyłanych przez (...) (...) na podany w umowie adres Zainteresowanej 1. Powód zaznaczył, że do czasu wysłania przez niego do Odbiorcy informacji z dnia 15 listopada 2016 r. o wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej do (...) (...) nie wpłynęło od G. P. „Oświadczenie o zmianie danych klienta”. Wobec tego brak podstaw do przyjęcia, aby powód kierował informacje o wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej pod inny adres zamieszkania niż wskazany w umowie. Dodatkowo Sprzedawca zaznaczył, że zgodnie z §7 zawartej z Odbiorcą umowy sprzedaży energii elektrycznej o świadczenie usług przesyłowych nr (...)2006 r. z dnia 5 czerwca 2006 r. na adres B. (...), (...)-(...) Ł. winien kierować wyłącznie faktury VAT za pobraną energię. Natomiast pozostała korespondencja powinna być przesyłana na adres zamieszkania Odbiorcy wskazany w tejże umowie. Powód podkreślił, że o powyższym szczegółowo poinformował Odbiorcę pismem znak (...) z dnia 19 stycznia 2015 r. Na poparcie tego stanowiska wskazał dokument potwierdzenia odbioru przesyłki podpisany przez osobę upoważnioną przez Odbiorcę oraz fakt, iż przesyłka została przesłana pod ostatni znany powodowi adres zamieszkania Odbiorcy. Na tej podstawie stwierdził, że Odbiorca został prawidłowo powiadomiony przez Sprzedawcę o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Powód powołał się na treść art. 43 k.p.a. i art. 138 k.p.c. dotyczące doręczeń zastępczych. Podniósł, że zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku WSA w Szczecinie osoba, która odebrała pismo w trybie art. 43 k.p.a. nie może skutecznie podnosić zarzutu, że nie zna treści tego pisma. Wskazał, że zgodnie z art. 42 §1 k.p.a. pisma doręcza się osobom fizycznym w mieszkaniu lub miejscu pracy. Należy więc uznać, że Odbiorca został prawidłowo poinformowany o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Powód ponownie stwierdził, iż Prezes URE błędnie przyjął, że Odbiorca prawidłowo poinformował (...) (...) jako Sprzedawcę o zmianie adresu zamieszkania. Podniósł, że w tym celu pozwany powinien wykazać, że oświadczenie Odbiorcy dotarło do (...) (...). Ponadto powód stwierdził, iż niewątpliwie w dniu wysłania do Odbiorcy zawiadomienia o wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej Odbiorca pozostawał w zwłoce za pobraną energię elektryczną w kwocie podanej w zawiadomieniu, a do dnia wstrzymania dostaw energii elektrycznej Odbiorca nie zgłosił żadnych reklamacji w tym zakresie. Wobec tego, zdaniem powoda, wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Prezes URE powołał się na zasady wynikające z bezwzględnie obowiązujących przepisów art. 6b – 6e Pe, których naczelnym zadaniem jest ochrona interesów Odbiorcy. Zdaniem pozwanego w sprawie nie zostały spełnione przesłanki wymienione w art. 6b ust. 2 i 3 Pe. Prezes URE stwierdził, że chociaż złożone do akt sprawy powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej z dnia 15 listopada 2016 r., poprzedzające wstrzymanie dostaw zawiera elementy wskazane w art. 6b ust. 2 i 3 Pe, to jednak zawiadomienie zostało wysłane na znajdujący się w umowie adres zamieszkania Zainteresowanej 1, t.j. na adres: Ł., ul. (...), a nie na podany w późniejszym okresie adres zamieszkania: (...), (...)-(...) W.. Pozwany wskazał, że w dniu 3 lutego 2015 r. Zainteresowana 1 dokonała zmiany adresu zamieszkania poprzez wysłanie faksem wypełnionego formularza na nr (...). Z informacji posiadanych przez Prezesa URE wynika, że powyższy numer był w dacie 3 lutego 2015 r., (obecnie również) numerem należącym do powoda ((...) S.A. Oddział w Ł.). Wskazał, że potwierdzeniem operacji wysłania i odebrania przez powoda informacji o zmianie adresu Zainteresowanej 1 jest dokument znajdujący się w aktach sprawy k. 109 akt adm. Z dokumentu tego wynika, iż faksowana była jedna strona i została ona skutecznie doręczona (zapis „result - ok”). Pozwany zauważył, iż w sytuacji, gdy powód w odwołaniu nie zaprzeczył, że wymieniony numer należy do (...) (...), na zasadzie art. 230 k.p.c. okoliczność tę należy uznać za przyznaną. Na tej podstawie Prezes URE stwierdził, że Odbiorca prawidłowo poinformował powoda (...) (...) o zmianie adresu zamieszkania. Wobec tego powiadomienie z 15 listopada 2016 r. o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej powinno być wysłane do Odbiorcy na zmieniony adres zamieszkania.

Prezes URE zauważył, że nawet jeżeli powód rzeczywiście nie otrzymał oświadczenia Odbiorcy o zmianie adresu (faksu), to w postępowaniu administracyjnym nie udowodnił, że zawiadomienie o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej doręczył skutecznie Odbiorcy, tzn. że dotarło ono do Odbiorcy w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią. Powoływanie się przez (...) (...) na przepisy art. 42 §1 k.p.a. oraz art. 43 k.p.a. a także na art. 138 k.p.c. uznał pozwany za bezzasadne. Wskazał, iż wymienione przepisy dotyczą doręczeń w postępowaniu administracyjnym i sądowym.

Zdaniem pozwanego w sprawie mają zastosowanie przepisy art. 61§1 k.c., dotyczące skutecznego złożenia oświadczenia woli oraz art. 37 ustawy Prawo pocztowe. Wskazał na dotyczące tej kwestii stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego. Stwierdził, że wezwanie skierowane do Odbiorcy energii elektrycznej, od którego skuteczności zależy zasadność wstrzymania dostaw energii, musi dotrzeć do adresata w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z treścią wezwania.

Pozwany wskazał, iż mimo tego, że (...) (...) przedstawił wydruk ze strony internetowej (...) „śledzenie przesyłek”, to jednak w przypadku, gdy Zainteresowana 1 kwestionuje, że zawiadomienie otrzymała, to powód powinien udowodnić, kto otrzymał przedmiotowe powiadomienie oraz z jaką datą odebrał. Prezes URE stwierdził, iż w internetowym systemie śledzenia przesyłek pojawiają się błędy. W zw. z tym dokument ten nie może być traktowany jako dowód skutecznego doręczenia Odbiorcy zawiadomienia. Pozwany podkreślił, że w piśmie z dnia 24 maja 2017 r., skierowanym do Prezesa URE, powód wyjaśnił, że dokonał zgłoszenia reklamacji do operatora pocztowego, w celu ustalenia danych personalnych osoby, która odebrała przesyłkę zawierającą powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostaw, jednak do dnia wniesienia odwołania powód nie przedstawił wyników tej reklamacji. Pozwany nie zgodził się również z powodem, że pismo zawierające zawiadomienie podjęte zostało przez osobę upoważnioną. Zauważył, że to na składającym oświadczenie ciąży obowiązek udowodnienia, że pismo doszło do adresata w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z jego treścią. Wskazał na wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie stanowisko dotyczące obowiązku zachowania przez przedsiębiorstwo energetyczne szczególnej staranności w przypadku podejmowania decyzji o wstrzymaniu dostaw energii, oraz konieczność wykazania, że przedsiębiorca dołożył należytej staranności w wymaganym zakresie.

Pozwany wskazał również na brak konsekwencji po stronie powoda. Zauważył, iż powód twierdzi, że zgodnie z § 7 zawartej umowy sprzedaży energii elektrycznej o świadczenie usług przesyłowych nr (...)2006 r. z dnia 5 czerwca

2006 r. (...) (...) winien kierować faktury VAT za energię elektryczną na adres ul. (...), (...)-(...) Ł., natomiast pozostała korespondencja powinna być przesyłana na adres zamieszkania Zainteresowanej 1 wskazany w powyższej umowie. Pozwany jednak zauważył, że korespondencja pomiędzy powodem i Zainteresowanym 1, przed wstrzymaniem dostaw jak również po wstrzymaniu była kierowana na adres, który został wskazany przez powoda jako wyłącznie dedykowany dla doręczania faktur. Prezes URE stwierdził, iż z materiału dowodowego wynika, że jedynie pismo z dnia 15 listopada 2016 r. o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej zostało skierowane na adres zamieszkania wskazany pierwotnie w umowie. Natomiast pisma dotyczące wyjaśnień w sprawie wprowadzenia zainteresowanej w błąd odnośnie wypowiedzenia ww. umowy nr (...), a także w sprawie ponownego wznowienia dostaw były kierowane przez (...) (...) właśnie na adres: ul. (...), (...)-(...) Ł.. Co więcej, w piśmie powoda z dnia 19 stycznia 2015 r., znak: (...) skierowanym do zainteresowanej znajduje się stwierdzenie „adres do korespondencji jest to adres wskazany do doręczeń wystawianych faktur VAT” (k. 110 akt). Zdaniem Prezesa URE z powyższego wynika, że zgodną intencją stron było ustalenie adresu: ul. (...) w Ł. jako adresu do korespondencji z Zainteresowaną 1. W związku z tym twierdzenie, iż ww. adres jest „wyłącznie dla faktur” należy uznać za bezpodstawne i twierdzenia te nie korelują z rzeczywistym działaniem strony powodowej, a tym samym wezwanie o zamiarze wstrzymania winno być skierowane na adres B. 40 w Ł..

Zainteresowany 1, któremu przesłane zostało odwołanie i pozostałe składane przez strony w postępowaniu pisma procesowe, nie odebrał przesyłek, które zostały złożone do akt ze skutkiem doręczenia. Zainteresowany 1 nie złożył odpowiedzi na odwołanie i brał udziału w postępowaniu.

Zainteresowany 2 (...) S.A. z siedzibą w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości (...) ((...)-(...) W.), na zlecenie powoda przez (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L., było uzasadnione oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zainteresowany 2 stwierdził, że do dnia wysłania przez powoda do Odbiorcy informacji o wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej do (...) (...) nie wpłynęło oświadczenie Zainteresowanej 1 G. P. o zmianie adresu zamieszkania. (...) S.A., z uwagi na brak skutecznej aktualizacji przez Odbiorcę swojego adresu zamieszkania Prezes URE błędnie przyjął, że powód został poinformowany o zmianie adresu zamieszkania Odbiorcy. Wobec tego brak było podstaw do uznania, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości Zainteresowanej 1 było nieuzasadnione.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

(...) spółka akcyjna w L. (Operator) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. (...) spółka akcyjna w R. (Sprzedawca) jest podmiotem prowadzącym sprzedaż energii elektrycznej.

Zainteresowana 1 G. P. jest właścicielką nieruchomości położonej we wsi L., w powiecie (...) pod adresem (...)-(...) W., (...). (k.1 akt adm.)

W dniu 5 czerwca 2006 r. pomiędzy Zakładem Energetycznym (...) S.A. z siedzibą w Ł. a G. P. zawarta została umowa sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych. (k.4 akt adm.). Adres dostaw energii zgodnie z umową to nieruchomość w L., natomiast adres stałego zamieszkania odbiorcy ustalony został w umowie jako (...)-(...) Ł., ul. (...).

W dniu 3 lutego 2015 r. Zainteresowana 1 przesłała faksem do (...) S.A. „Oświadczenie o zmianie danych klienta” wskazując swój adres zamieszkania jako W., (...). (k.108 akt adm.) Zawiadomienie dotarło do (...) (...) – (potwierdzenie k. 109 akt adm.)

W dniu 10 października 2016 r. (...) S.A. wystawiła G. P. fakturę nr (...) za energię elektryczną na kwotę 475,69 zł. Fakturę przesłano na ustalony w umowie stron adres do doręczeń faktur. (k. 5 akt adm.) Zainteresowana 1 złożyła reklamację na powyższą fakturę, gdyż wysokość zużycia energii określona w fakturze była jej zdaniem, zbyt wysoka w stosunku do realnego zużycia.

W odpowiedzi z dnia 27 października 2016 r. (k. 6 akt adm.) Sprzedawca (...) (...) wyjaśnił zainteresowanej, że kwota powyższa wynikała z faktu, iż wcześniejsze odczyty licznika dokonane przez podmiot działający w imieniu Operatora, były nieprawidłowe. (k. 6 akt adm.) W piśmie z dnia 16 listopada 2016 r. Sprzedawca na wniosek Zainteresowanej 1 zgodził się rozłożyć płatność na raty (k.7 akt adm.)

Następnie wątpliwości Odbiorcy wzbudziła faktura Nr (...), za kolejny okres rozliczeniowy (październik i listopad 2016 r.) na kwotę 67,55 zł. Według Zainteresowanej 1 zużycie energii elektrycznej w wysokości 81 kWh w okresie, w którym prąd został wyłączony po wyjeździe domowników w październiku 2016 r., było niezgodne ze stanem faktycznym. (k.2 akt adm.)

Wobec powyższego ponownie w dniu 14 grudnia 2016 r. G. P. zgłosiła reklamację na dwie powyżej opisane faktury. Reklamacja została zarejestrowana przez Sprzedawcę i zapisana pod numerem (...).

W związku z nieopłaceniem faktury nr (...) w terminie, Sprzedawca skierował do Odbiorcy pismo, wzywające do zapłaty zaległości pod sankcją wstrzymania dostawy energii elektrycznej, w którym wskazano, że w przypadku nieuregulowania należności w terminie 14 dni od doręczenia powiadomienia Sprzedawca będzie uprawniony do wstrzymania dostawy energii elektrycznej. Wezwanie do zapłaty z dnia 15 listopada 2016 r. wysłano do Pani G. P. listem poleconym ekonomicznym na adres stałego zamieszkania wskazany w umowie z 5 czerwca 2006 r. tj. (...)-(...) Ł., ul. (...) (k. 127 akt adm.). Z przedstawionego przez powoda w postępowaniu administracyjnym dowodu w postaci wydruku ze strony internetowej (...) śledzenia przesyłek (k 128 akt adm.) wynika, że przesyłka dotarła pod podany w niej adres w dniu 21 listopada 2016 r. W przedstawionym dokumencie śledzenia przesyłek brak informacji, kto odebrał pismo i czy była to osoba uprawniona. Sprzedawca nie przedstawił żadnych ustaleń w tym zakresie.

Pomimo wezwania, do dnia 4 stycznia 2017 r. należność nie została uregulowana.

W związku z tym, wystawiono zlecenie techniczne OT Nr (...) na wstrzymanie dostawy energii elektrycznej. Zlecenie zostało zrealizowane przez Operatora w dniu 10 stycznia 2017 r.

W dniu 21 stycznia 2017 r. po przyjeździe do nieruchomości w L. Zainteresowana 1 zorientowała się, że wstrzymane zostały dostawy energii elektrycznej. Zainteresowana 1 porozumiała się telefonicznie ze Sprzedawcą i dowiedziała się, że (...) (...) zawiadomienie o wstrzymanie dostaw prądu umieściło w liczniku nieruchomości w L.. (k.9 akt adm.)

Sporne należności zainteresowana uregulowała w całości w dniu 31 stycznia 2017 r., licząc na niezwłoczne wznowienie dostarczania energii oraz odzyskanie należności w wyniku procedury reklamacyjnej.(k. 12 akt adm.)

W dniu 9 lutego 2017 r. (...) (...) wystawił zlecenie techniczne OT Nr (...) na wznowienie dostarczania energii elektrycznej, o czym poinformowano Odbiorcę pismami z dnia: 9 lutego 2017 r., 16 lutego 2017 r. oraz 31 marca 2017 r. Do dnia 4 kwietnia 2017 r. (k.73, k.75,k.78 akt adm.) Odbiorca nie nawiązał kontaktu w celu umówienia terminu realizacji usługi wznowienia dostawy energii elektrycznej.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie sporne między stronami było, czy Zainteresowana 1 w dniu 3 lutego 2015 r. skutecznie złożyła powodowi oświadczenie o zmianie adresu zamieszkania oraz czy doręczenie Zainteresowanej 1powiadomienia z dnia 15 listopada 2016 r. o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej zostało skutecznie zrealizowane w sposób wymagany w myśl przepisów Prawa energetycznego.

Przesłanki warunkujące wstrzymanie dostaw energii elektrycznej zostały enumeratywnie określone w art. 6b ust. 2 i 3 Pe. Zgodnie z art. 6b ust. 2 Pe przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c Pe, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu

płatności. Zgodnie z art. 6b ust. 3 Pe przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Przedsiębiorstwo energetyczne jest więc uprawnione do wstrzymania dostarczania odbiorcy energii elektrycznej jeżeli zostaną spełnione łącznie następujące przesłanki:

1. odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo, energię lub świadczone usługi co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności,
2. przedsiębiorstwo energetyczne powiadomiło pisemnie odbiorcę o zamiarze wstrzymania dostarczania energii w razie nieuregulowania zaległych lub bieżących należności,
3. odbiorcy wyznaczono dodatkowy 14-dniowy termin do zapłaty zaległości i określono wysokość należności.

Brak spełnienia jednej z wymienionych przesłanek skutkuje uznaniem, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że przesłane faksem przez Zainteresowaną 1 zawiadomienie z dnia 3 lutego 2015 r. o nowym adresie zamieszkania zostało powodowi doręczone. Zainteresowana 1 przedstawiła dowód doręczenia faksu z informacją o zmianie adresu w dniu 3 lutego 2015 r. Oświadczenie odpowiadało warunkom formalnym wymaganym przez Sprzedawcę i przesłane zostało na numer (...). W odwołaniu Sprzedawca nie twierdził, że numer ten w tej dacie do niego nie należał.

W złożonym w postępowaniu administracyjnym piśmie z dnia 24 maja 2017 r. (...) (...) poinformował, że powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej zostało wysłane listem poleconym na adres: Ł. ul. (...). Do dnia wydania zaskarżonej decyzji, ani w złożonym odwołaniu powód nie przedstawił potwierdzenia odbioru powiadomienia przez Zainteresowaną 1 lub osobę upoważnioną przez nią do odbioru przesyłek poleconych. Wskazać należy, iż przedstawionego przez (...) (...) dokumentu Śledzenie przesyłek nie wynika, że powiadomienie z dnia 15 listopada 2016 r. o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej, skierowane na adres zamieszkania Odbiorcy, który został podany w umowie stron, zostało doręczone Odbiorcy w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z tym dokumentem. Mając na uwadze, że przed wysłaniem zawiadomienia z dnia 15 listopada 2016 r. Odbiorca, w dniu 3 lutego 2015 r. powiadomił (...) (...) o zmianie adresu zamieszkania (czego powód również nie kwestionował w odwołaniu), w ocenie Sądu nie można zgodzić się z powodem, iż powiadomienie z dnia 15 listopada 2016 r. zostało Odbiorcy skutecznie doręczone. Wobec braku skutecznego doręczenia Odbiorcy powiadomienia z dnia 15 listopada 2016 r. wzywającego do zapłaty wskazanej w nim należności w określonym terminie stwierdzić należało, że nie została spełniona wymieniona w art. 6b ust. 3 Pe przesłanka uprawniająca (...) (...) do wystawienia zlecenia do wstrzymania dostarczania Odbiorcy energii elektrycznej. Podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia przez Prezesa URE art. 6b ust. 3 Pe w zw. z art. 8 ust. 1 Pe należało więc uznać za nietrafny. Na uwzględnienie nie zasługuje również argumentacja powoda, oparta na treści art. 43 k.p.a. oraz art. 138 k.p.c. dotycząca doręczenia zastępczego. Przepisy te odnoszą się bowiem wyłącznie do doręczenia przesyłek wysyłanych przez organ administracji państwowej lub sąd w prowadzonym postępowaniu. Wynikające z nich skutki nie mają jednak zastosowania do doręczeń pism wysyłanych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Brak więc podstaw do uznania, że powiadomienie z dnia 15 listopada 2016 r. zostało skutecznie doręczone Odbiorcy na zasadzie doręczenia zastępczego.

Ponadto ponownie należy wskazać, że Zainteresowana 1 już w dniu 3 lutego 2015 r. prawidłowo powiadomiła powoda o zmianie adresu zamieszkania. Po tym dniu wszelkie przesyłki do Odbiorcy, poza fakturami z energią elektryczną, (...) (...) powinien kierować na aktualny adres zamieszkania Odbiorcy, wskazany w zawiadomieniu z 3 lutego 2015 r.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, Prezes URE prawidłowo zastosował w niniejszej sprawie art. 6b ust.3 Pe i stwierdził że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej pod adresem (...), (...)- (...) W. było nieuzasadnione.

Odnośnie zarzutów naruszenia art. 7 k.p.a. oraz 77§1 k.p.a. wskazać należało, że w ocenie Sądu Prezes URE w sposób wszechstronny i wyczerpujący przeanalizował zebrany materiał dowodowy, przedstawiając istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty i wyjaśniając przyczyny ich uwzględnienia bądź pominięcia. Wskazać należało, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontrydiktoryjnego postępowania cywilnego. W prowadzonym postępowaniu odwoławczym SOKiK nie ogranicza się wyłącznie do badania legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu obowiązujących w postępowaniu cywilnym zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylecia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie jako bezzasadne - art. 479⁵³ § 1 k.p.c.,

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., stosownie do wyniku sporu. Na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz.1804).

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.